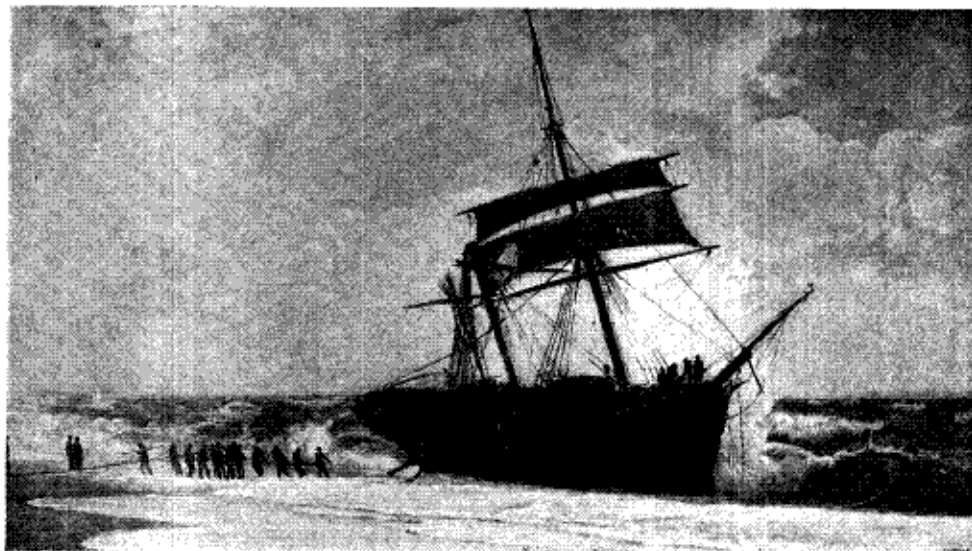
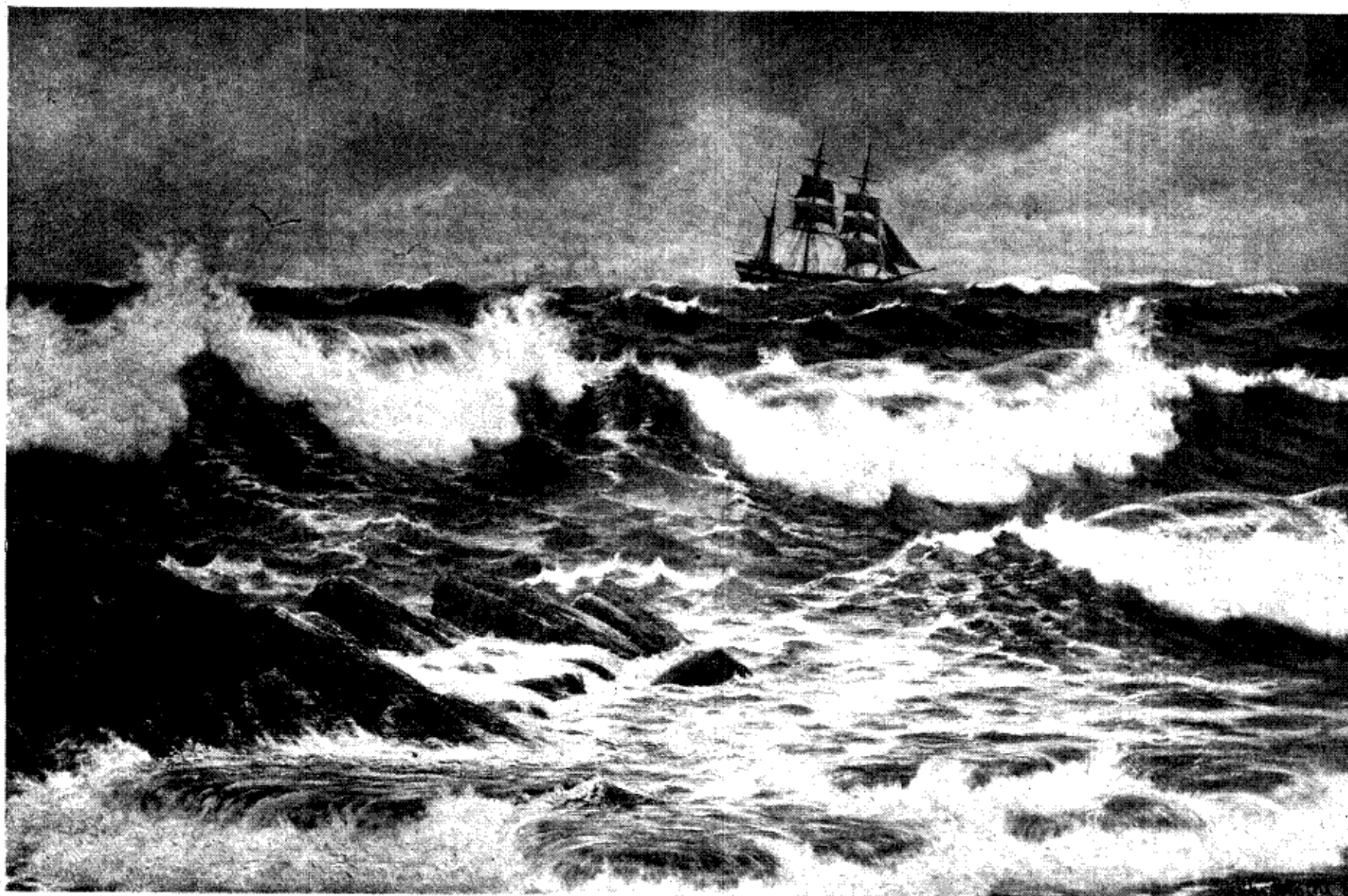

nydeligt lille Billede af den gamle Toldbod og Langelinje. Men snart naa'r han længere ud, og i Slutningen af Tredserne — længe før den var »kunstnerisk opdaget« af andre — har han været paa Skagen og ned langs Vendsyssels baade Øst- og Vestkyst; fra 1869 er saaledes det yndefulde Billede af det gamle Fæstningstaarn ved Frederikshavn. Der er i disse første Billeder en lidt pillen Ængstelighed, en noget for stor Omhu for at faa alle Detaillerne med, som ikke maa undre, naar Aarstallene, da de blev til, tages med i Betragtning. Men forholdsvis hurtigt arbejder Blache sig bort herfra og bliver dristigere og friere. Er det hans Emner, der bevirker det, er det Søen, han maler, som lærer ham at se større og mere frigjort paa Tingene, eller var det den Bevægelse, der i Halvfjerdserne havde grebet ogsaa vor Malerkunst, som, ham selv maaske helt ubevidst, fik sat Fart i hans Pensel. Der kommer mere Liv, større Friskhed over hans Billeder, han lærer Søen at kende under mere urolige Forhold og maler den saaledes under alle Slags Himle.

Vi har haft Marinemalere, der saa større paa Tingene end Blache, der i saa Henseende ikke kommer op mod Folk som Melbye og Fr. Sørensen — omend det dejlige

EN STRANDING. Malet 1876

OPRØRT SØ, MOTIV FRA BORNHOLM. Malet 1889. (Tilhører Lehnbaron Juul-Ryzensteen)

VED KALØVIG. Malet 1876. (Tilhører Stiftsdame Frøken Fr. von Späth)

Billede »Store Dønninger ved Fyrtaarnet Bell-Rock« netop ejer noget af denne imponante Karakter — men vi har næppe haft nogen, der var mere fortrolig med sit Emne end han og kendte baade Skibe og Sø og Himmel mere intimt. Helst maler han vel den kraftigt bevægede Sø under høj Himmel, men ogsaa Naturens fattigere Farver har han paa sin Pallet, og en Gang imellem frister Vesterhavets vidunderlige Solnedgange ham til at svælge i de allerstærkeste Farver som i de pragtfulde Billeder fra Vestkysten.

En særlig Stilling har Blache som den københavnske Havns Maler. Den kender han ud og ind, og dens urolige Liv maler han med mesterlig Virtuositet. Paa en Mængde Billeder har han foreviget den og dens travle Mylder af store og smaa Skibe, der kommer og gaar, hele det hastige, brogede Liv, der helst ved Sommertid udfolder sig her. Oftest maler han Havnen set nordfra, saaledes at han faar hele den morsomme Side, Hovedstaden vender ud mod Søen, med, de gamle maleriske Pakhuse og de mange Spir og Taarne, der rager i Vejret over dem. Det er ægte københavnske Billeder, malede af en Mand, der kender sin By og har den kær.

Endnu staar Blache i sin fulde Kraft, og intet i hans Kunst tyder paa, at Alderen snart vil gøre sin Ret gældende.